

РЕШЕНИЕ

№ 2466

гр. София, 14.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Полина Величкова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11008** по описа за **2021** година докладвано от съдия Полина Величкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от [фирма], депозирана чрез адв. Я., против Решение № 20178423/ 30. 08. 2021 г., постановено по НАХД № 1760/ 2021 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 100-ен състав. С посочения съдебен акт е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № НП-112/ 17. 08. 2020 г., издадено от заместник-председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор /ДАМТН/, с което на основание чл. 55, ал. 2 от Закона за техническите изисквания към продуктите /ЗТИП/, на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 800 /осемстотин/ лева, за извършено нарушение на чл. 141, ал. 1, т. 4 от Наредбата за устройството, безопасната експлоатация и техническия надзор на газовите съоръжения и инсталации за втечнени въглеводородни газове /обн. ДВ, бр. 82/2004г./.

В касационната жалба са развити доводи, че обжалваното решение е неправилно, порази допуснати съществени процесуални нарушения, в противоречие с материалния закон.

Ответникът – Държавната агенция за метрологичен и технически надзор не е

ангажирал становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София град, III-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следните съображения:

Софийският районен съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

Към месец юни 2020 г. [фирма] стопанисвало автомобилна газоснабдителна станция – обект с рег. № С. 064, находяща се в [населено място], [улица]. В обекта били монтирани съоръжения с повишена опасност – стационарно монтиран метален съд за съхранение на втечен въглеродороден газ с рег. № СгСГ 11206 и газова инсталация за втечен въглеродороден газ с рег. № СгПг 8165. Газостанцията била предназначена за зареждане на втечен въглеродороден газ пробан-бутан на автомобилни газови уредби. На 04. 06. 2020 г. към обяд свидетелят М. П. на длъжност старши инспектор в РО „Инспекция за държавен технически надзор” – 3. Централна България към ДАМТН извършил проверка на посочения по-горе обект заедно с негов колега С. М.. По време на проверката контролните органи установили, че в близост до колонката за зареждане на автомобили с газови уредби имало две устройства с накрайници, поставени върху метална рама, служещи за пълнене на бутилки с газ. Тези устройства принципно се слагали върху самата бутилка, при което същата можело да бъде напълнена с газ с пистолета от колонката. По време на проверката бил изискан касов бон от монтирания в проверявания обект касов апарат. Свидетелят П. и колегата му казали на служителката, която към този момент била на смяна, че тези две устройства не бива да се съхраняват в обекта, маркирали ги и ги иззели, за което бил съставен протокол за изземване. При така установеното на 13. 07. 2020 г. свидетелят М. П. съставил срещу дружеството акт за установяване на административно нарушение № АУАН-87 за нарушение на чл. 141, ал. 1, т. 4 от НУЗЕТНГСИВВГ. Актът бил съставен в присъствие на надлежно упълномощено от управителя на дружеството лице – Б. Д.. Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление № НП-112/ 17. 08. 2020 г., издадено от заместник-председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор /ДАМТН/, с което на основание чл. 55, ал. 2 от Закона за техническите изисквания към продуктите /ЗТИП/, на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 800 /осемстотин/ лева, за извършено нарушение на чл. 141, ал. 1, т. 4 от Наредбата за устройството, безопасната експлоатация и техническия надзор на газовите съоръжения и инсталации за втечени въглеродородни газове /обн. ДВ, бр. 82/2004г./.

При така установената фактическа обстановка и с оглед служебното си задължение за проверка на процесуалната законосъобразност на обжалваното наказателно постановление, съдът е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, същите са издадени от оправомощените за това лица в изискуемата форма и съдържат всички необходими реквизити съгласно чл. 42, респ. чл. 57, ал. 1 от ЗАНН. Няма противоречие между

фактите по акта и постановлението, налице е единство между словесното описание на деянието и правната цифрова квалификация. По отношение на материалната законосъобразност на наказателното постановление, съдът е счел за правилни изводите на административнонаказващия орган, че дружеството като ползвател на автомобилна газоснабдителна станция е извършило нарушение на чл. 141, ал. 1, т. 4 от Наредбата, за което е санкционирано на основание чл. 55, ал. 2 от ЗТИП. Приел е също така, че не са налице основания за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. По тези съображения съдът е потвърдил наказателното постановление.

При правилно установена и възприета фактическа обстановка съдът е достигнал до законосъобразни правни изводи за доказаност на административното обвинение по всичките му параметри, т.е. безспорно установен факт на извършено нарушение и неговото авторство. В случая въпросът за вината не се изследва, тъй като соченият за нарушител е юридическо лице.

Съгласно чл. 141, ал. 1, т. 4 от Наредбата за устройството, безопасната експлоатация и техническия надзор на газовите съоръжения и инсталации за втечени въглеводородни газове /Наредбата/ ползвателите и обслужващият персонал на автомобилните газоснабдителни станции не трябва да допускат наличие на територията на автомобилната газоснабдителна станция на крайници и други устройства за пълнене на бутилки от колонките за зареждане на А.. Наредбата е издадена на основание чл. 31, ал. 1 от Закона за техническите изисквания към продуктите /ЗТИП/. Съгласно чл. 55, ал. 2 от ЗТИП за други нарушения на глава пета на закона и наредбите по неговото прилагане, извън тези по ал. 1, наказанието е глоба или имуществена санкция от 100 до 2000 лв.

В настоящия случай е безспорно установено, че при извършената проверка инспекторите в РО „ИДТН” са констатирали наличие на 2 броя крайници /устройства/ за пълнене на бутилки от колонката за зареждане на автомобилни газови уредби, което представлява нарушение на чл. 142, ал. 1, т. 4 от сочената Наредба.

Правилно районният съд е приел за неоснователни доводите на жалбоподателя, че мястото на което били установени крайниците, било извън полезрението на служителите на касата, както и че по време на проверката на територията на газстанцията не били установени газови бутилки. Посочените обстоятелства не са относими към извършеното нарушение, тъй като в съответствие с чл. 141, ал. 1, т. 4 от Наредбата задължение на ползвателите и обслужващия персонал на автомобилните газоснабдителни станции е да не допускат наличие на територията на автомобилната газоснабдителна станция на крайници и други устройства за пълнене на бутилки от колонките за зареждане на А.. В тази връзка неотнесими са и аргументите в касационната жалба, че стопансваният от [фирма] обект не е заграден и е парцел от бивш стопански двор, разделен за ползване от различни физически и юридически лица.

Правилно също така районният съд е приел, че е безспорно доказано и самото нарушение. Това обстоятелство се установява от събраните по делото доказателства, които правилно са кредитирани от съда като ясни, конкретни и безпротиворечиви. Законосъобразен е изводът на районния съд, че не са налице основания нарушението да се квалифицира като маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Липсват обстоятелства, от които да се направи извод, че конкретното административно нарушение, за което дружеството е санкционирано, е с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от този

вид. При пълненето на бутилките с накрайници /устройства/ от колонките за зареждане на А. не е възможно да се контролира максимално допустимото количество на напълнения в тях газ, да се осъществява контрол преди, по време и след тяхното пълнене, както и такъв за наличието на повреди и пропускане на газ, което създава реална опасност от възникването на аварии, причинени от разрушаване на бутилките поради превишаване на допустимото в тях налягане вследствие на евентуалното им препълване или пожари, причинени от изтичането на газ. Нарушението е формално, поради което за неговата съставомерност е неотнормосимо настъпването на конкретен вредоносен резултат. Налага се краен извод, че не са налице основания за прилагане на чл. 28 от ЗАНН, което по правните си последици представлява освобождаване на нарушителя от административнонаказателна отговорност.

Законосъобразно размерът на наложената имуществена санкция е определен към средния такъв, установен в чл. 55, ал. 2 от ЗТИП, съобразно чиято разпоредба за други нарушения на глава пета на закона и наредбите по неговото прилагане наказанието е глоба или имуществена санкция от 100 до 2000 лв. При индивидуализация на наказанието съдът е отчетел наличието на отегчаващи отговорността обстоятелства, а именно, че характерът на констатираното нарушение е поставило в риск живота и здравето на много хора, които са имали достъп до автомобилната газоснабдителна станция.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл. 218, ал. 2 от АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, обжалваното решение на Софийския районен съд следва да бъде оставено в сила.

Поради изложените мотиви и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София град, III-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20178423/ 30. 08. 2021 г., постановено по НАХД № 1760/ 2021 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 100-ен състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.